

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 14. märtsil 2016 – UAB „Vakarų Baltijos laivų statykla“ versus Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Kohtuasi C-151/16)

(2016/C 191/16)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: „Vakarų Baltijos laivų statykla“

Vastustaja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ⁽¹⁾, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik ja mida on viimati muudetud nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiviga 2004/75/EÜ⁽²⁾, artikli 14 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et niisugustel asjaoludel nagu käesolevas asjas, kui energiatoodeteid tarnitakse kasutamiseks laevakütusena [Euroopa Liidu] territoriaalvetes sõitmiseks, et laev saaks omal jõul liikuda – ilma et selle eest saadaks otseselt tasu – kohast, kus ta ehitati, teise liikmesriigi sadamasse, et võtta seal peale esimene kaubanduslik last, ei saa seda energiatoodete tarnet aktsiisiga maksustada?
2. Kas direktiivi 2003/96 artikli 14 lõike 1 punkt c takistab kohaldamast selliseid liikmesriigi siseriiklike õigusaktide sätteid, nagu on kohaldatavad käesolevas asjas ja mis välistavad nimetatud õigusnormis ette nähtud maksuvabastuse kohaldamise juhul, kui energiatoodete tarnega rikuti liikmesriigi kehtestatud tingimusi, ehkki see tarne vastab direktiivi 2003/96 artikli 14 lõike 1 punktis c ette nähtud maksuvabastuse kohaldamise sisulistele tingimustele?

⁽¹⁾ EÜT L 283, 2003, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405.

⁽²⁾ EÜT L 157, 2004, lk 100; ELT eriväljaanne 09/02, lk 21.

14. märtsil 2016 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-152/16)

(2016/C 191/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Hottiaux)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

- Tunnistada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei olnud loonud riikliku elektroonilist registrit autoveo-ettevõtjate kohta ega loonud seega ühendust teiste liikmesriikide riiklike registritega, siis on see liikmesriik rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ⁽¹⁾, artikli 16 lõigetest 1 ja 5 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Määruse nr 1071/2009 artikli 16 lõike 1 kohaselt peab iga liikmesriik riiklikku elektroonilist registrit autoveo-ettevõtjate kohta, kellele on riiklik pädev asutus andnud loa tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal.

Luksemburgi riigi vastusest märgukirjale selgub, et sellist riiklikku registrit ei olnud loodud.

Seetõttu ei ole Luksemburgi riik täitnud määruse nr 1071/2009 artikli 16 lõiget 1.

Kooskõlas määruse nr 1071/2009 artikli 16 lõikega 5 võtavad liikmesriigid kõik vajalikud meetmed, et riiklikud elektroonilised registrid oleksid omavahel ühendatud ja liidu tasandil juurdepääsetavad.

Kuna riiklik register puudub, siis ei ole mingit kahtlust, et Luksemburgi riik ei võtnud vajalikke meetmeid, et ühendada oma riiklik register (mida ei ole olemas) teiste riiklike registritega.

Seetõttu ei ole Luksemburgi riik täitnud määruse nr 1071/2009 artikli 16 lõiget 5.

⁽¹⁾ EÜT L 300, lk 51, ELT eriväljaanne 06/002, lk 285.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 15. märtsil 2016 – VAS „Latvijas dzelzceļš” versus Valsts ieņēmumu dienests

(Kohtuasi C-154/16)

(2016/C 191/18)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: VAS „Latvijas dzelzceļš”

Vastustaja: Valsts ieņēmumu dienests

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92⁽¹⁾, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 203 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav alati, kui välistransiidiprotseduuri sihttolliasutusele ei esitata kogu kaupa, isegi kui kauba hävimine või pöördumatu kahjustumine on piisavalt tõendatud?